

Český fousek

Jaromír Nohavica

Kočárem z Vídně
přivezli mě
jednou v zimě
na vltavském břehu
do kupek sněhu
vyhodili mě
Byl jsem hladový
a vyzáblý jak lunt
český fousek
der tschechische Hund
Haf haf

Všichni kdo míjeli mě
odvraceli oči
jediný kdo se slitoval
byl panský kočí
Z kozlíku zvolal
Hele mladej
když máš ještě trochu sil
Naskoč si
A tak jsem naskočil
Haf haf

Ve stáji u koní je teplo
i když venku praští mráz
za misku vody za pár kostí
pane hrabě hlídám vás
Diví vlci
chodí lesem
za zvěří
a já sám
jediný u dveří
Haf haf

Bez čísla bez o bojku
a bez rodokmenu
daleko k národu
a ještě dále k jménu
Chápu že gróf
mi neodpoví
na pozdrav
snažím se
ze všech sil
Haf haf

A léta jdou
a já se snažím býti vděčen
za podrbání
od pána a jeho slečen
Už i ten kočí
padnul kdesi
v zákopech
u Verdunu
a já sám vyju tu
na Lunu
Haf haf

Když zlátne listopad
a z lesa slyším střílet
a z nebe do jezera
padaj kachny bílé
U svého psiho srdce
cítím divný chlad
že bych rád
že bych rád
taky rád
Haf haf

Za rok či za dva
už to přijde já to vím
na hrob mi dejte
malý český vltavín
Ležet bez náhrobku
by člověk neunes
natož pes
natož pes
natož pes

Ná ná na-na na-na